

РЕШЕНИЕ

№ 7062

гр. София, 18.12.2012 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, VIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в
публично заседание на 30.11.2012 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Камелия Серафимова

ЧЛЕНОВЕ: Мария Ситнилка
Славина Влагова

при участието на секретаря Ванюша Стоилова и при участието на
прокурора Костов, като разгледа дело номер **10381** по описа за **2012** година
докладвано от съдия Камелия Серафимова, и за да се произнесе взе предвид
следното:

1

3

Настоящото касационно производство е по реда на чл.208 и сл.АПК, във връзка с
чл.63 ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на М. П. Р. от [населено място] срещу
Решение от 18.07.2012 година, постановено по н.а.х.д.№14829/2011 година по описа
на СРС,5 състав,потвърждаващо Наказателно постановление №30871/08.04.2011
година,издадено от Началник отдел ПП-СД”П”,с което последният на основание
чл.179,ал.2,вр.с ал.1,т.5,пр.5 от ЗДвП за виновно нарушение на чл.25,ал.1
ЗДвП,наложил на М. П. Р. от [населено място] административно наказание”Глоба”в
размер на 100 лева и отнел на основание чл.3,ал.7 от Наредба №I-139 9 контролни
точки.

В касационната жалба се навеждат доводи за неправилност и незаконосъобраз
ност на решението.Твърди се, че в хода на производството пред първата инстанция са
събрани достатъчно доказателства,сочеши,че Р. не е нарушил чл.25 от ЗДвП сочи се
още, че в акта и в наказателното постановление не е посочен точният час на
извършване на нарушението ,което е съществено процесуално такова, водещо до

отмяна на наложеното наказание. Посочва се още ,че не са събрани доказателства, че именно лицето ,което е издало наказателното постановление заема тази длъжност..Иска се отмяна на оспореното решение и постановяване на ново,с което да бъде отменено наказателното постановление, ведно със законните последици.

В съдебно заседание, касаторът М. П. Р.,редовно и своевременно призована, се явява лично и с адвокат Г., редовно упълномощен с пълномощно от първата инстанция, който поддържа жалбата на заявените основания.

Ответникът по касация-СДВР,Отдел”Пътна полиция”,редовно и своевременно призован,не изпраща представител.

Представителят на СГП-прокурор Костов изразява становище за неоснователност на касационната жалба.

Административен съд-София-град,след като прецени събраните по делото доказателства,ведно с доводите и изразените становища на страните,прие за установено следното:

Касационната жалба е процесуално допустима,подадена в преклузивния срок по чл.63 от ЗАНН от надлежна страна и при наличие на правен интерес от обжалване. Разгледана по същество,същата се явява неоснователна.Съображенията за това са следните:

От събраните по делото доказателства,е установено,че на 11.03.2011 година около 14.30 часа в [населено място], касаторът Р., управлявайки лек автомобил”Форд ,с рег.№ [рег.номер на МПС] движейки се по [улица]с посока Околовръстен път по дясната пътна лента,където имало паркирани автомобили, предприел маневра за навлизане в лявата пътна лента и предизвикал ПТП с попътно движещия в лявата лента лек автомобил.На мястото на инцидента пристигнал служител на СДВР снел обясненията на двамата водачи, изготвил скица на местопроизшествието и въз основа на установеното, на касатора Р. е съставен АУАН за виновно нарушение на чл.25,ал.1 ЗДВП,въръчен му лично срещу подпис и подписан от него с възражения.Въз основа на акта, е издадено Наказателното постановление, с което на касатора Р. за виновно нарушение на чл.25 ЗДВП на основание чл.179,ал.2 ЗДВП наложил административно наказание”Глоба в размер на 100 лева и отнел 9 контролни точки на основание чл.3 Наредба №1382002 година.

Районният съд е обсъдил подробно приложените по делото писмени доказателства и събраните в хода на процеса гласни такива и на тази база обосновано е приел,че касаторът Р. е извършил посоченото и в акта,и в наказателното постановление административно нарушение на чл.25 ЗДВП-вменяваща в задължение на всеки водачна пътно превозно средство, който ще предприеме каквато и да е маневра, като например да излезе от реда на паркираните превозни средства или да влезе между тях, да се отклони надясно или наляво по платното за движение, в частност за да премине в друга пътна лента, да завие надясно или наляво за навлизане по друг път или в крайпътен имот, преди да започне маневрата, трябва да се убеди, че няма да създаде опасност за участниците в движението, които се движат след него, преди него или минават покрай него, и да извърши маневрата, като се съобразява с тяхното положение, посока и скорост на движение. Обоснован е изводът на СРС,че след като нарушението е доказано по несъмнен начин,участието на нарушителя в него и неговата вина,административно-наказващият орган съвсем законосъобразно е ангажирал административно-наказателната отговорност на Р..Абсолютно неоснователен е доводът на касатора в жалбата,че водачът на другия автомобил се е

движил неправилно, тъй като на първо място, ако това бе наистина така, той не би бил водач на автомобил, а на въздухоплавателно средство. На второ място, без значение е обстоятелството дали правилно се движат или не останалите пътни превозни средства и пешеходци или не, което ясно и недвусмислено личи и от текста на самата разпоредба на чл. 25 от ЗДВП. На следващо място, водачът, който предприема каквато и да е маневра какъвто е процесният случай е длъжен винаги и без изключение да се убеди, че няма да създаде опасност за движението. Напълно неоснователно е твърдението на касатора, че в акта и в наказателното постановление не е посочен точният час на извършване на нарушението, защото и в акта, и в наказателното постановление е посочен час - около 14.30 часа. Обстоятелството, че касаторът е позвънял на телефон 112 в 15.14 часа, по никакъв начин не може да доведе до посочване на друг час на извършване на нарушението, респективно на това до непосочване на час на извършване на нарушението, още повече, че от момента на настъпване на ПТП/ каквито са твърденията на Р. и на другия участник в ПТП е възникнал спор относно това кой е виновен, което обуславя и по-късния момент на позвъняването на телефонен номер 112, но не може да доведе до липса на посочване на час на извършване на нарушението..

Напълно неоснователно и голословно е твърдението на процесуалния представител на касатора, че наказателното постановление е издадено от некомпетентен орган. На първо място, в хода на производството пред СРС са представени писмени доказателства, сочещи, че Министърът на вътрешните работи е делегирал своите правомощия на длъжностни лица в системата на МВР, които да могат да издават наказателни постановления, измежду които изрично фигурира и Началник отдел "Пътна полиция". На второ място, след представяне на това доказателство, процесуалният представител на касатора изобщо не е поискал представянето на други такива, удостоверяващи наличието на компетентност и е казал в съдебното заседание, че няма повече доказателствени искания. Едва с касационната жалба се навеждат доводи, че по отношение на лицето В. С. не се съдържат доказателства, че същото заема посочената длъжност по трудов договор, което едно че е недопустимо - защото се цели да се установи нова фактическа обстановка в касационната инстанция, а от друга страна - служителите в МВР и то на ръководните длъжности нямат трудови договори, а са държавни служители и при тях има съответен Акт за назначаване - най-вече заповед. Процесуалното бездействие на касатора не може да доведе до незаконосъобразност на наказателното постановление, само и единствено защото касаторът не е поискал събирането на доказателства за компетентност. На следващо място, процесуалният представител на касатора не се е направил труда да подаде нова жалба, а само е преписал подадената такава пред СРС и по същество не е изложил никакви съображения относно неправилността на съдебното решение, което атакува.

.Правилен е изводът на СРС, че при отмерване на наказанието, административно-наказващият орган се е съобразил с тежестта на извършеното нарушение, подбудите за неговото извършване, отчел е обстоятелството, че Р. е с трайно установени навици да върши нарушения на ЗДВП и то от същия вид и е наложил санкция в предвидения от закона минимум на чл. 179, ал. 2 от ЗДВП - 100 лева. Така определеното наказание е справедливо и съответно на извършеното нарушение, и ще допринесе за постигане целите на наказанието, визирани в чл. 12 от ЗАНН, и преди всичко да се поправи и превъзпита нарушителят към спазване на установения правен ред. Като е достигнал до тези правни изводи, СРС е постановил

едно правилно решение,което следва да бъде оставено в сила.Касационната жалба като неоснователна,не подлежи на уважаване.

Воден от гореизложеното и на основание чл.221,ал.2 АПК, Административен съд София- град

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА РЕШЕНИЕ от 18.07.2012 година,постановено по н.а.х.д № 1489/2011 година по описа на СРС,5 състав.

Решението не подлежи на обжалване.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ:1.

2.